

Braziliaanse groet – 2010

JIJ BENT EEN DEEL VAN DE KETEN

"Beste familieleden, vrienden van Brazilië, sympathisanten,

Van 27 tot 31 januari 2009 was ik met de Braziliaanse zusters van Salvador, Ruy Barbosa en Ceará samen in Dom Amando voor bezinning, evaluatie- en deugddoende ontmoetingsdagen. Deze dagen werden begeleid door Maria Antônia. Ze studeerde theologie, woont en werkt in São Paulo en geeft er heel wat bijbelcursussen. Eén van de thema's naast de leiderschapsstijl van Jezus, onze en mijn leiderschapsstijl en welke leider we nu nodig hebben, was: "Welk is onze droom?"

Het is een deel zijn van de keten waarin elke schakel belangrijk is, iedereen zijn bijdrage kan leveren en zijn taak heeft in de eigen religieuze gemeenschap en de basisgemeenschap. Het is werken aan eenheid, samenhang, gastvrijheid, openheid, liefde, vriendschap, vergeving, verbondenheid, bezorgdheid voor elkaar en voor de vele mensen die ons zijn toevertrouwd. Het is geduld hebben met elkaar, steeds weer nieuwe kansen geven, geloven in de groeikracht en de genade. Het is samen vanuit die verbondenheid dan ook de handen aan de ploeg slaan, de armen uit de mouwen steken, getuigen van Gods Liefde voor alle mensen, vooral voor de kleinen, armen, zwakken, de pestlijders van bij de stichting van de Zwartzusters en melaatsen van deze tijd en de tijd van Sint Damiaan.

Vanuit die verbondenheid in de keten groeit de zelfwaarde en de ontplooiing van elke schakel. Niemand wordt uitgestoten en iedereen is welkom in die gemeenschap. Als kind ontwaakt de bezorgdheid voor de ander. Als jeugdige mens kan de roeping ontstaan om te durven kiezen voor een leven met Jezus, het is begeistert en vol vuur in Zijn voetspoor gaan, met mensen begaan. "Gaat u met ons mee naar het land van de uitersten?"

Zr. Christine Everaere

Op vrijdag 2 oktober besloot het Internationaal Olympisch Comité op de sessie in Kopenhagen dat de Olympische Spelen van 2016 worden toegewezen aan Brazilië, aan Rio de Janeiro. Het is voor Zuid-Amerika een droom die uitkomt. Maar Rio is zoals Salvador, waar onze zusters werken, een stad van uitersten.

Er is het mooie landschap van zee, zon, cultuur maar er zijn nog de vele duizenden sloppenwijken, gewelddadige favelas, in het deel dat de toeristen en ongetwijfeld de Olympische familie niet of nauwelijks te zien zullen krijgen.

Huisjes storten in bij hevige regenbuien, mensen zijn er dakloos of wonen nog in huisjes van houten planken, kartonnen dozen.

Salvador Da Bahia

Dit jaar schenken we bijzondere aandacht aan de "Pastoral dos Deficientes", de pastoraal van de zieken en gehandicapten, de verstotenen van onze tijd. Dertig jaar terug kende deze pastoraal een pril begin met de komst van Zr. Lisbeth Van Nieuwenhuyse die, door haar evangelische bewogenheid gedreven, overtuigd was oog te moeten hebben voor de basisbehoeften van de arme families, vooral voor zij die op één of andere manier fysisch of mentaal gehandicapt zijn bij hun geboorte, in de jeugdijaren of door ouderdom.

Lang vooraleer Zr. Lisbeth ziek werd, schaarde ze rondom zich verscheidene vrijwillige mede-werkers en trachtte ze deze gedrevenheid tot christelijk hulpbetoon in te planten. Het was echter pas na haar dood dat dit zaadje kiemkracht kreeg en bij verscheidene personen tot ware wasdom kwam. Een flinke groep is vastbesloten dit werk verder te zetten. Vandaag de dag beschikken ze over een equipe met onder andere Zr. Rita, Júlia Cruz, Zr. Noélia, diaken Manuel Pedro, Padre Maurício...

Het is de bedoeling de menselijke waardigheid bij elkeen te redden, de familie behulpzaam te zijn bij de opvoeding van hun gehandicapt kind, ook op sociaal vlak langsheen de Evangelisatie.

Het Bijbels thema Mt 25, 35 "*Want Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik had dorst en gij gaf Mij te drinken; Ik was vreemdeling en gij hebt Mij in uw huis opgenomen; Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed; Ik was ziek en gij hebt Mij verzorgd*" is de leidraad van de gehandicapten-pastoraal. Ze zetten zich in voor de 150 gekende gehandicapten.

Kinderen met een handicap worden vaak aan hun lot overgelaten en zelfs binnen de eigen familie gemarginaliseerd. In extreme gevallen worden ze zwaar mishandeld en leven ze buiten de woning in een hok in de tuin, soms zelfs vastgeketend. (Uit een brief van Padre Francisco Verhelle)

Om deze zieken en gehandicapten te kunnen begeleiden voor verzorging of hulpverlening naar de bestaande medische centra en opdat ze zouden kunnen deelnemen aan parochie-evenementen, eventueel ook aan de religieuze en sacramentele vieringen, is er nood aan een aangepaste wagen. De gehandicapten wonen in hun kleine huisjes langs de ladeira, in de diepte en moeten eerst met twee mannen naar boven gedragen worden want met een rolwagen kunnen ze niet vervoerd worden.

Enmaal boven aan de straat hopen we hen veilig in een wagen te kunnen vervoeren. De voorkeur gaat uit naar een Cresauto, een minibus ter waarde van 91.384,20 reais of aan de waarde van 2,5 berekend aan 36.553,68 euro. Naast het aankopen van de wagen zijn er natuurlijk nog de vele onkosten van benzine, verzekering, onderhoud van de wagen. Er is ook nood aan hulpmiddelen zoals rolstoelen, ziekenhuisbedden, watermatrassen, krukken, allerlei medisch materiaal. Regelmatig worden er voedsel-pakketten verzameld en rondgedeeld.

Oiticicas

Ook in Oiticicas, de jongste stichting, in Ceará, vragen de zusters dringend naar een aangepaste wagen, een 4x4 om afgelegen gebieden in de bergstreek te kunnen bereiken, om jongeren en zieken achter in de wagen te kunnen vervoeren. De afstanden zijn er zeer groot en de wegen hobbelig en zanderig. Bij regenweer zijn bepaalde gemeenschappen onbereikbaar.

Van de missiekring, St.-Anna Stene, kregen we reeds via hun jaarlijks mosselvestijn een kleine moto om de mensen te kunnen bereiken, waarvoor van harte dank voor de grote inzet. De jongeren krijgen maar drie of vier uur les per dag en spenderen heel wat tijd op straat of op het droge land. Het is goed jongeren samen te brengen, hen iets bij te brengen aan vorming. Computers zullen worden aangeschaft.

De zusters zijn echte missionarissen en gaan bij warme temperaturen, met de parasol in de hand en met reservewater, op stap om de mensen te ontmoeten, te helpen en bij te staan.

Ruy Barbosa

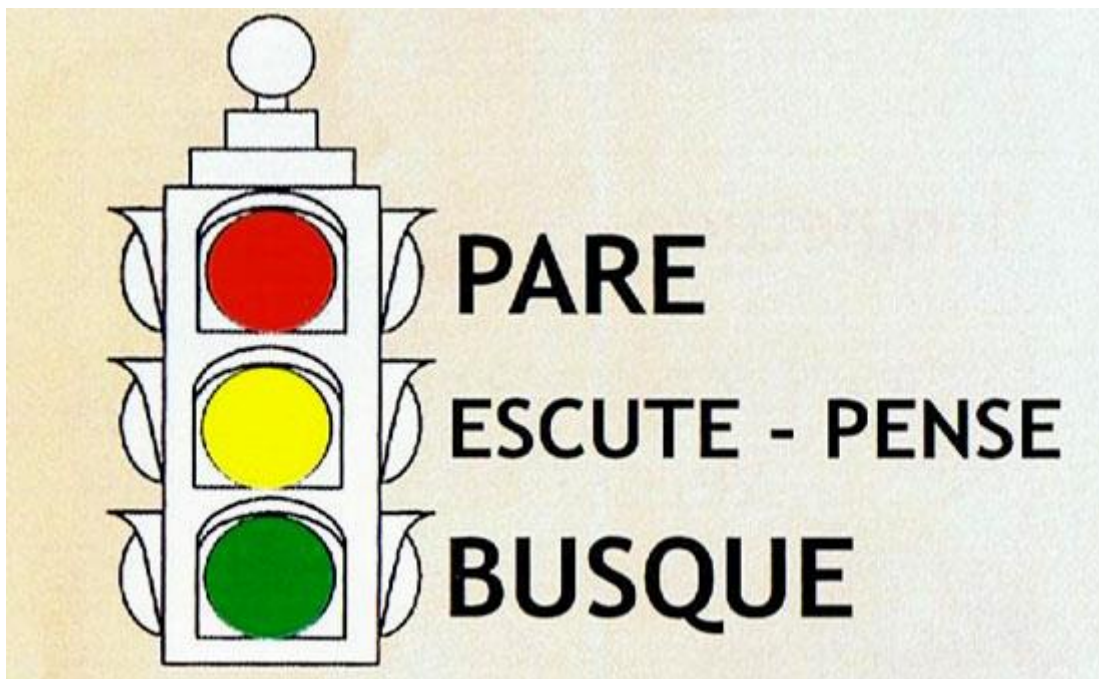

De zusters, Clemilda, Marinalva en Damiana in Ruy Barbosa zijn apostolisch zeer actief en voelen zich gelukkig. Ze krijgen ook een zeer goede begeleiding van Dom André De Witte, priester van het bisdom Gent en nu bisschop in Brazilië. Van hem we het volgend bemoedigend schrijven.

"We hebben de roepingenmaand augustus dit jaar ingezet met een vreugdevol gebeuren: de priesterwijding van onze eerste seminarist: Jeoval Oliveira Rios van Pintadas. Er zijn heel wat positieve troeven voor de toekomst: de jongeren op wie ze kunnen rekenen om verder op stap te gaan met en in dienst van de gemeenschappen. Carlos is bijna klaar met zijn studies, eindwerk inbegrepen. Dat is een voorwaarde voor de diakenwijding. Erivaldo en Joazito zitten nu in het derde jaar theologie; Junior, Giorlando en Antonio Carlos in het tweede. Er is hoop dat Islan, die dit jaar onderbrak voor een operatie en familieomstandigheden, terug aanpikt. Claudio in het eerste jaar theologie heeft het wel moeilijk met de studies. Roque van het voorbereidend jaar kijkt uit naar seminarie en filosofie evenals Tobias. En we rekenen dat minstens drie jongeren het voorbereidend jaar zullen starten. Hoop doet leven! Het aantal roepingen stijgt."

Roepingenpastoraal en noviciaat

Er wordt heel wat werk gemaakt van de roepingenpastoraal aan de hand van folders, ontmoetingsdagen, persoonlijke getuigenissen...

1. PARE (HALT). 2. ESCUTE-PENSE (LUISTER - DENK NA). 3. BUSQUE (ZOEK EN GA DOOR).

Het volk hunkert naar God.

Hij roept nog altijd. **Wat is Uw antwoord?**

De twee postulanten Cleide Silva de Jesus en Jaci Santos dos Santos zijn op 1 februari 2009 opgenomen in het noviciaat. Na het voorlezen van hun aanvraagbrief en het antwoord van de Algemene Overste, kregen ze van de Regionale Overste het kruisje van de Congregatie.

Het noviciaat duurt minimum één jaar, maximum twee jaar en heeft tot doel de hele mens te vormen. Het is belangrijk de jonge zusters een christelijk-humane, intellectuele, augustijns-religieuze en bovendien ook apostolische vorming te geven, rekening houdend met de leeftijd en de rijpheid van de jonge mensen.

Kapittelwerking

In de week van 22 juni tot 27 juni ging in Brugge een kort zakenkapittel, een evaluatie door van de werking van de voorbije vijf jaren, en dit onder begeleiding van de visitator E.H. Antoon Wullepit. Het waren dagen van wederzijdse verrijking, een delen van elkaars gaven, vragen, zorgen, bekommernissen. Er was een grote waardering voor elkaars eigenheid en anders-zijn.

Het kapittel opende een nieuwe horizon om met vertrouwen de toekomst tegemoet te gaan, bouwend aan eenzelfde Congregatie zodat we nog lang veel vruchten kunnen voortbrengen. Rekening houdend met wat er te doen valt in de regio Vlaanderen en Brazilië werden geschikte kandidaten gekozen voor het bestuur in de komende vijf jaar.

Het nieuwe Bestuur heeft Zuster Damiana do Carmo Nascimento benoemd als Regionale Overste voor Brazilië. Als raadsleden zijn benoemd de zusters Lies, Elisa en Claudia.

We danken Zuster Ângela Maria Dos Santos Lima voor haar inzet als regionale in de voorbije 5 jaar, van 2004 tot 2009.

Op woensdag 24 juni woonden de zusters de diakenwijding bij in de kathedraal van Lode Vandeputte en Johan Crois. De Braziliaanse zusters hadden Lode tijdens zijn inleefreis van 1 tot 23 augustus 2007 mogen ontmoeten in Salvador in Brazilië en waren zeer gelukkig deze deugddoende viering te mogen meemaken en hem te ontmoeten tijdens de receptie in het seminarie.

Vriendenmaal en missiefeest

Ter gelegenheid van dit vijfjarig kieskapittel, de aanwezigheid van Zr. Agnes De Sloover met vijf kiesgerechtigde Braziliaanse zusters alsook de viering van het zilveren jubileum van Zr. Christine Everaere, werden heel wat vrienden en bekenden uitgenodigd op het Vriendenmaal en missiefeest dat doorging op zondag 28 juni 2009 in de eetzaal van het gastvrije Immaculata-Instituut. Ook Michel Ramon die in Brazilië werkzaam is, was er aanwezig. We danken in het bijzonder de velen die een steentje hebben bijgedragen tot het welslagen van dit feest. We denken aan Guido Steeman, Zr. Monique Verraest, directeur Bernard Vanwilde-meersch, Agnes en Roger Masschaele-Lamote, traiteur Pot-au-feu, medezusters en de mensen van de werkgroep Acopamec waaronder Bénédicte Marechal en Charlotte Verstraete, Willy en Lynn Vercruysse-Vercruysse, Toon en Chris Janssens-Scherpereel, Bert en Jeroen Steeman-Byl, Quentin Verstraete, Frederique Ghesquiere, Lode Vandeputte, Jaak en Greta Schuurmans-Vervaecke, Marina Van Ooteghem, Katrien Steeman, Kristel Rotsaert, Nele Steeman, Richard Bukasa, Dhr. Brouckaert. Echt van harte dank aan allen die een "*hartengift*" schonken voor de aankoop van een wagen.

Onze droom

Onze droom is ook dat vele mensen hier, in Brazilië en overal ter wereld de handen aan de ploeg blijven slaan, blijven bruggen bouwen, een deel van de keten blijven om ondanks de crisis aandacht te blijven hebben voor mensen in nood. Dat overal vele medewerkers gevonden worden.

Dat we beseffen dat we geen Kerk kunnen zijn op onszelf maar alleen in verbondenheid met vele andere gemeenschappen die overal ter wereld proberen het Evangelie waar te maken.

Dat we ons niet opsluiten in onze eigen kleine kring van bekenden en gelijkgezinden maar dat wij door onze woorden en daden getuigen van Zijn Blijde Boodschap. Dat we de boodschap van het Evangelie niet voor onszelf zouden houden maar mogen uitdragen naar anderen. Dat we ons mogen blijven inzetten voor vrede en rechtvaardigheid, voor een betere wereld.

We dromen ervan in de komende jaren een inleefreis te organiseren voor jongeren van hier om eens wat mee te leven met de zusters daar en iets te ervaren van hun realiteit! Dat jonge mensen mogen blijven openstaan voor de roepstem van de Heer om zich als religieuze, priester, diaken, geëngageerde leek te geven, want de oogst is groot maar arbeiders zijn er weinig.

Laten we ook even kijken naar Pater Damiaan die op 11 oktober heilig werd verklaard. Wees niet bang om zoals hij te kiezen. Wees niet bang om een lange weg te gaan. Wees niet bang om je leven te geven aan zieken of armen. Wees niet bang om Jezus te volgen: hij haalt meer uit je, dan jezelf kan denken.

Sören Kierkegaard schreef: "***Je moet niet alleen de kunst hebben van het geven, maar ook van het ontvangen***".

De zusters zijn U namens Zr. Agnes, Zr. Lies, Zr. Jandira, alle Braziliaanse zusters zeer dankbaar voor uw grote inzet en financiële steun voor de missies. Dank voor de vele mensen die u gelukkig maakt, voor de vriendschap die tastbaar en voelbaar aanwezig is.

Moge u allen zo jong blijven als uw ideaal,
zo jong als uw zelfvertrouwen,
zo jong als uw verwachtingen.

Want zo lang die boodschap van schoonheid, vreugde, moed en liefde uw hart en geest blijven doordeseemen, zo lang blijft u jong.

Moge u nog vele steentjes bijdragen ter bevordering van de mensen in de ontwikkelingslanden.

"Lieve Sint Damiaan, bid voor ons, dat wij geen mensen zouden worden, die nooit genoeg hebben, maar dat we zouden leven om anderen gelukkig te maken."

Obrigada por tudo.

Dank voor alles.

Zr. Christine en medezusters.